

Giáo Xứ Việt Nam Đức Mẹ La Vang Our Lady of La Vang Parish

Văn Phòng Linh Mục Chánh Xứ - Office of the Pastor

From the Pastor's Desk

Sunday, March 1, 2026

Dear parishioners and friends:

Many tensions in families, communities, and even in the Church do not arise from bad intentions, but from a quiet assumption: “What I think is right must also be right for everyone else.” Psychology reminds us that every person sees reality through the lens of personal experience, values, fears, and priorities.

There is also a subtle temptation hidden in the desire to direct others. Advising, critiquing, and correcting often require far less effort than personally acting. Yet this habit easily breeds tension. People begin to feel judged rather than understood, managed rather than respected.

A simple story illustrates this dynamic. A teenage son once asked his mother where he should hang an ornament on the family Christmas tree. The mother answered, “Put it wherever you prefer.” The boy hesitated and replied, “But I’m afraid you won’t be pleased.” Though the mother had spoken words of freedom, the child sensed something else — the unspoken expectation that there was a “correct” choice already decided in her mind.

How often does this same pattern appear in our daily lives? We offer others apparent freedom, yet quietly hope they will choose according to our preferences. We speak of openness, yet struggle to release control. Wisdom invites a different posture: Do what you sincerely believe is right. Allow others the dignity to do what they sincerely believe is right.

This is not indifference. It is humility. It is the recognition that goodness can take many legitimate forms. One person may feel called to support the Church in Vietnam; another may feel responsible for supporting the local Church where they receive spiritual care. One may emphasize saving resources for the poor; another may see deep value in preserving culture, building community, and fostering encounters through celebrations like Tết. These are not always contradictions. Often, they are complementary expressions of the same desire to serve.

The deeper lesson is personal responsibility. Focus first on what you can contribute rather than what others ought to contribute. When we neglect what we ourselves can do and instead concentrate on directing others, we risk becoming spectators rather than participants. Worse, we may discourage those who are already trying to give generously. Constant correction rarely inspires hearts; authentic example often does.

Perhaps Lent offers us a quiet challenge. Let us fast not only from food, but from the impulse to control. Let us give up not only comforts, but the habit of deciding for others. Let us invest our energy in doing what we can for our families, our communities, and the world entrusted to us.

The world is not meant to be painted in a single color. A garden is beautiful not because every flower is identical, but because each one blooms according to its nature. And perhaps the most peaceful community is not the one where everyone thinks alike, but the one where each person is free to do good — and where charity binds those differences together.

Fr. Justin T. Le
Pastor

Giáo Xứ Việt Nam Đức Mẹ La Vang

Our Lady of La Vang Parish

Văn Phòng Linh Mục Thánh Xứ - Office of the Pastor

Thư Cha Chính Xứ

Chúa Nhật, ngày 1 tháng 3 năm 2026

Kính thưa Quý Cụ, Quý Ông Bà và Anh Chị Em:

Nhiều căng thẳng trong gia đình, trong cộng đoàn, và ngay cả trong Hội Thánh đôi khi phát sinh từ một giả định: “Điều mà tôi cho là đúng thì người khác nên làm.” Xét về phương diện tâm lý thì con người có khuynh hướng phê phán việc của người khác dựa trên quan điểm cá nhân.

Có một cảm dỗ rất tinh vi ẩn sau khuynh hướng muốn định hướng người khác. Việc khuyên bảo, phê bình hay chỉnh sửa thường đòi hỏi ít nỗ lực hơn nhiều so với việc tự mình hành động. Thói quen ấy dễ gây căng thẳng. Người ta bắt đầu cảm thấy mình bị phán xét hơn là được thấu hiểu, bị điều khiển hơn là được tôn trọng.

Một câu chuyện nhỏ có thể minh họa điều này. Một cậu thiếu niên hỏi mẹ mình nên treo một món đồ trang trí vào chỗ nào trên cây Giáng Sinh. Người mẹ trả lời: “Con thích treo đâu thì treo.” Cậu bé ngập ngừng rồi nói: “Nhưng con sợ mẹ không vui.” Dù người mẹ nói lời trao quyền tự do, cậu bé vẫn cảm nhận một điều gì khác - như thể đã có sẵn một lựa chọn “đúng” trong tâm trí mẹ.

Biết bao lần điều tương tự xảy ra trong đời sống hằng ngày? Ta cho người khác vẻ như tự do, nhưng thầm mong họ chọn theo ý mình. Ta nói về sự cởi mở, nhưng lại khó buông bỏ kiểm soát. Khôn ngoan mời gọi ta một thái độ khác: Hãy làm điều bạn thực sự tin là đúng. Hãy dành cho người khác sự tôn trọng để họ làm điều họ tin là đúng.

Đây không phải là thái độ dửng dưng, nhưng là sự khiêm tốn - nhìn nhận rằng những điều tốt đẹp có thể mang nhiều hình thức khác nhau. Có người suy nghĩ rằng mình nên giúp đỡ Giáo Hội tại Quê Nhà; còn người khác thì lại thấy trách nhiệm nơi hỗ trợ Giáo Hội địa phương, nơi họ nhận được sự chăm sóc thiêng liêng. Có người suy nghĩ nên tiết kiệm tiêu xài để giúp người nghèo; người khác lại nhận ra giá trị của việc gìn giữ văn hoá, xây dựng cộng đoàn, và tạo nên những cuộc gặp gỡ qua các sinh hoạt như Tết. Những khác biệt ấy không luôn mâu thuẫn; nhiều khi chúng bổ túc cho nhau trong cùng một ước muốn phát triển nhân bản.

Bài học sâu xa chính là trách nhiệm cá nhân: tập trung vào điều chính mình có thể đóng góp, thay vì điều người khác nên làm. Khi ta bỏ quên điều mình có thể làm mà chỉ chú tâm hướng dẫn hay phê bình người khác, ta có nguy cơ trở thành khán giả thay vì người tham dự. Tệ hơn, ta có thể làm nản lòng những ai vốn đang cố gắng quảng đại dẫn thân. Lời trách móc hiểm khi khơi dậy lòng nhiệt tâm; gương sáng thường có sức biến đổi hơn.

Mùa Chay mời gọi chúng ta làm một việc: Hãy ăn chay không chỉ khỏi của ăn, nhưng khỏi khuynh hướng kiểm soát việc làm của những người xung quanh. Hãy từ bỏ không chỉ những tiện nghi, nhưng cả thói quen “vương quyền” khi quyết định thay cho người khác. Hãy dồn năng lượng vào điều mà ta có thể làm cho gia đình, cộng đoàn và xã hội.

Thế giới không được tạo dựng chỉ với một màu sắc. Một khu vườn đẹp không phải vì mọi bông hoa giống nhau, nhưng vì mỗi bông hoa nở theo cách riêng của mình. Và có lẽ, một cộng đoàn bình an nhất không phải là cộng đoàn nơi mọi người suy nghĩ giống nhau, nhưng là nơi mỗi người được tự do làm điều tốt - và nơi bác ái nối kết mọi khác biệt ấy lại với nhau.

Lm. Giuse Lê Trung Tướng

Chánh xứ

Our Lady of Lavang Church, 389 E. Santa Clara Street, San Jose, CA 95113 - (408) 291-6280